

Nr 29.

*Utlåtande i anledning av väckt motion om ersättning
till Ester Larsson och Martin Larsson för vissa
kostnader i samband med jorddelningsförrättning.
(1:a avd.)*

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 142, av herr *Jansson* i Kalix har hemställts, att riksdagen måtte tillerkänna Ester Larsson och Martin Larsson ersättning ur anslaget Understöd åt jorddelningsväsendet m. m.: Bidrag till jorddelningsförrättningar för deras kostnader i samband med jorddelningsförrättning å fastigheterna Gammelgården 7² och 7³³ i Nederkalix socken, Norrbottens län, utan hinder därav att fastställelse å förrättningen icke meddelats.

Motionären har uppgivit, att kostnaderna uppgått till 469 kronor i lantmateriarvode och 866 kronor i ersättning till gode män m. m.

Beträffande de skäl, som åberopats till stöd för motionen, torde få hänvisas till denna.

Utskottet har inhämtat utlåtande i ärendet av lantmäteristyrelsen, som tillika inkommit med yttrande av biträdande överlantmätaren i Norrbottens län.

Biträdande överlantmätaren har uppgivit, att laga skifte å Gammelgården 7² påbörjats den 3 november 1939, varvid utlåtande med tillstånd till skifte givits. Sedan överlantmätaren uttrönt att även Gammelgården 7³³ borde ingå i skiftet, hade överlantmätaren påpekat detta för distriktslantmätaren i skrivelse den 9 november 1945 men samtidigt framhållit de betänkligheter som enligt gällande lag kunde möta mot skiftet. I nytt utlåtande den 26 november 1946 hade tillstånd lämnats till skifte å Gammelgården 7² och 7³³. Dåvarande förrättningslantmätaren hade dock varit skiljaktig och ej velat lämna tillstånd till delning. Utlåtandet hade underställts ägodelningsrättens prövning och blivit undanröjt genom utslag den 10 december 1947, vilket vunnit laga kraft. Därefter hade förrättningen inställts den 25 februari 1948. Förrättningskostnaden utgjorde enligt avlämnad sluträkning 469 kronor, vartill komme kostnader för godemän och hantlangning. — Reglerna för handläggning och prövning av laga skifte hade icke undergått någon ändring under tiden från förrättningens början till dess skiftet vägrats genom ägodelningsrättens utslag. Däremot hade kraven på fastighets lämplighet för jordbruksändamål skärpts, varigenom möjligheten att dela jordbruksfastigheter successivt nedskurits. Ett visst fog funnes sålunda för motionärens påstående att en snabbare handläggning av förrättningen kunnat

medföra att skiftet kommit till stånd och blivit fastställt. Då ett inställande av skiftet i detta fall syntes ha varit av gagn för jordbruksnäringen ur allmän synpunkt, syntes det följaktligen vara rättvist, att delägarna erhöle samma möjlighet till statsbidrag som om skiftet blivit fastställt. Biträdande överlantmätaren föresloge därför, att motionen tillstyrktes.

Under hänvisning till biträdande överlantmätarens yttrande har *lantmäteristyrelsen* för sin del framhållit, att då ifrågakvarande förrättning avslutats vid sammanträde den 25 februari 1948, statsbidragskungörelsen (SFS 295/1928) med de ändringar, som införts däri den 19 december 1947 (SFS 955/1947), syntes medgiva att ansökan om statsbidrag till vissa kostnader för förrättningen prövades i vanlig ordning. Eftersom motionens syfte således torde kunna nås utan särskilt riksdagsbeslut, avstyrkte lantmäteristyrelsen bifall till densamma.

Utskottet. Av vad i ärendet förekommit torde framgå att, sedan förrättningen numera avslutats, förutsättningar föreligga för att frågan om bidrag till förrättningskostnaderna skall kunna prövas med tillämpning av nu gällande bestämmelser i ämnet. Vid sådant förhållande bör enligt utskottets mening bidragsfrågan icke bliva föremål för särskilt riksdagsbeslut.

Utskottet hemställer alltså,

att motionen II:142 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 28 april 1949.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Närvarande: se under utlåtandet nr 27.
